

J. SCHERRER

Θλίψεις

BENZAMIN—CONSTANT

ΑΕΙΝΗ καλλιτεχνική διάνοια, ὁ μετὰ τοῦ Bonnat καὶ τοῦ Bouguereau ἀποτελῶν τὴν τριάδα τῶν κορυφαίων τῆς συγχρόνου ζωγραφικῆς τέχνης ἐν Γαλλίᾳ, ὁ διάσημος προσωπογράφος Βενιαμὴν Κωνσταντῶν, ἀπέθανεν ἐν Παρισίοις τῇ 14)27 Μαΐου. Ἡ τέχνη, ὅχι μόνον ἡ Γαλλικὴ, ἀλλ' ἡ παγκόσμιος, θρηνεῖ τὸν

Κωνσταντῶν, μίαν ἀληθινὴν δόξαν εἰς τὸν κόσμον τῆς Τέχνης.

Ὁ Κωνσταντῶν ἐγεννήθη ἐν Παρισίοις τῇ 10 (ν) Ἰουνίου 1845. Τῷ 1867 εἰσῆλθεν κατόπιν διαγωνισμού εἰς τὴν Καλλιτεχνικὴν Σχολὴν τῶν Παρισίων, ἔνθα ἐμαθήτευσε ὑπὸ τὸν Cabanel, ἔκαμε δὲ τὴν ἐμφάνισίν του εἰς τὸ Salon τῷ 1869 διὰ τοῦ ἔργου του «Ὁ Ἀμλετ καὶ ὁ βασιλεὺς». Πλείστας εἰκόνας ἔκτοτε ἐφιλοτέχνησεν, ἐκ τῶν ὁποίων πολλαὶ εὐρηνται εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Λουξεμβούργου καὶ ἄλλαι εἰς ἐπαρχιακὰ μουσεῖα. Τῷ 1872 ἀπῆλθε μετὰ τοῦ Γάλλου πρεσβευτοῦ Tissot εἰς Μάρκοον, ἔνθα ἐνεπνεύσθη τὰς πρώτας Ἀνατολικὰς εἰκόνας του, δι' ὧν διεκρίθη εἰς τὸ χρῶμα. Γνωστότεραι εἰκόνες εἶνε αἱ ἐξῆς: Πολὺ ἄργα (1870).—

Σαμφὼν καὶ Δαλιδᾶ (1872).—Γυναῖκες τοῦ Μαρρόκου (1873).—Μαροκίνοι αἰχμάλωτοι (Μετάλλιον).—Μαῦροι κρεσπῶλαι εἰς Ταγγέρην (1873).—Προσωπογραφία τοῦ Ἑμμ. Ἀραγῶ, πατρὸς τοῦ Βεν. Κωνσταντῶν (1876).—Ἡ δίκη (1878).—Τὸ Χαρέμι (1878).—Οἱ τελευταῖοι ἐπαναστᾶται (1880 Μουσεῖον Λουξεμβούργου).—Ἡρωιδᾶς (1881).—Τὸ πασατέμπο ἐνδὸς Χαλῖφου ἐν Σεβίλλῃ. — Ἰουδίθ.—Ἰουστινιανὸς 1886).—Θεοδώρα (1887).—Ἡ ἡμέρα τῆς κηδείας. — Προσωπογραφία τοῦ υἱοῦ του Ἀνδρέου (μετάλλιον τιμῆς) 1896, ἀγορασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κράτους.—Ἡ εὐνοουμένη τοῦ Ἑμίρη.—Μωχαμέτ ὁ Β'. τὴν 29 Μαΐου 1453.—Ἡ ἐκδικησις τοῦ Σερίφη. — Προσωπογραφίαι τῶν υἱῶν του.

—Προσωπογραφία τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας (ἐξοχὸν ἔργον 1889). — Πάπας Λέων ΙΓ'.

Ἡ νέα τεχνοτροπία τοῦ Βεν. Κωνσταντῶν ἐξεδηλώθη εἰς τὰς διακοσμῆσεις. Ὁ Βετέδεν (ἡ σονάτα τοῦ σεληνόφωτος) καὶ ὁ Ὀρφεὺς, τὸ φάτνωμα ἐν τῷ Δημηρχεῖ τῶν Παρισίων, συγκαλοῦντων τὸν κόσμον, οἱ Δύο Προμηθεῖς (Δεσμώτης καὶ Λυτρωτής) κοσμοῦντας τὴν Νέαν Σορβόννην, μὲ τὰς ἀλληγορικὰς μορφὰς τῶν Γραμμάτων καὶ Ἐπιστημῶν (panneaux décoratifs 1888), αἱ διακοσμητικαὶ συνθέσεις εἰς τὴν Opera comique, εἰς τὸ Καπιτώλιον τῆς Τολώσσης εἶνε ἄρτιοι.

Ὁ Κωνσταντῶν ἦτο μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Καλῶν Τεχνῶν ἀπὸ τοῦ 1893, ὑπῆρξε δὲ καὶ συγγραφεὺς, γράψας τεχνοκριτικὰ περὶ συγχρόνων ζωγράφων ἄρθρα.

Ὁ BENZAMIN CONSTANT εἰς τὸ ἐργαστήριον του.